

konfirmasjonstale.com

Kjære Emma Sofie Nilsen – vår Emmi,
kjære familie, venner og menighet,

i dag står du her i Haslum kirke, og jeg står her som mammaen din med hjertet fullt – ikke av store ord, men av takknemlighet for at du er akkurat deg.

Du er 15 år, og du har allerede vist oss at tro ikke bare er noe man får utdelt, men noe man lever med, tenker over, stiller spørsmål til og ber om – av og til ved kjøkkenbordet, med hendene rundt tekoppen, slik vi har gjort sammen. Det er slike øyeblikk som har lært meg at troen din ikke er pynt, men kompass.

Du har gått trofast i konfirmasjonsundervisningen.

Du har deltatt i speideren og dukket opp på ungdomskvelder i menigheten.

Haslum menighet har vært et trygt rom for deg – og for oss – et sted der vennskap får gro og der troen får lov til å være både undrende og trygg.

Takk til alle dere som gjør dette huset til mer enn mur og tømmer.

Vi har kjent støtten deres, og i dag kjenner vi den igjen.

Jeremia sier: «For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.»

Det verset har vi valgt i dag, ikke som en garanti for rette veier, men som et anker når veien svinger.

For den kommer til å gjøre det, Emmi.

Noen ganger brått.

Noen ganger så stille at vi først forstår det etterpå.

Men håpet i dette ordet er ikke at alt blir som vi har planlagt.

Håpet er at du er elsket og ledet, også når du ikke ser retningen helt tydelig selv.

Det er lett å snakke stort om identitet på en dag som denne.

Men identitet merkes best i det nære

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](#)

Jeg ser den i måten du oppdager verden på, med blyantstreker som fanger lyset i ansikter, eller med kameraet ditt når du stopper for å ta bildet ingen andre så komme.

Du lærer oss at skjønnhet ofte ligger et halvt sekund unna – i et blikk, i et regndråpemønster på en vindusrute, i skyggen av et tre over en gammel murstein.

Kreativiteten din sier noe sant om Gud – om Skaperen som åpner øynene våre og viser oss at verden bærer flere nyanser enn vi trodde.

Jeg ser identiteten din i omsorgen din.

Når noen faller utenfor, leter du etter en måte å dra dem inn igjen.

Du tåler ikke urett – du er rettferdig og modig på ekte hverdagsvis, den typen mot som ikke roper, men reiser seg.

Du er arbeidsom, noen ganger så målbevisst at vi må minne deg om å ta en pause.

Det er en god kamp å kjempe: å gi mye, og samtidig la seg bære.

Og du lar deg bære.

Du spør.

Du deler tvil, og du lar bønn være enkel og ærlig.

Det er jeg stolt av.

For Gud tåler ærlighet.

Han kaller ikke på ferdige mennesker, men på mennesker som våger å komme slik de er.

I dag bekrefter du din dåp.

Vannet som falt over hodet ditt den gangen, var mer enn en seremoni.

Det var et løfte om at du alltid kan vende tilbake, uansett hvor langt du synes du har gått.

At navnet ditt står i Guds hånd.

Og at lyset som ble tent da, ikke trenger å brenne sterkt for å være sant.

Også en stille flamme viser vei i mørket.

Til dere i menigheten – takk for at dere bygger et fellesskap der unge som Emmi kan øve seg på tro og ansvar, vennskap og tjeneste.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://www.konfirmasjonstale.com)

Når ungdommer blir sett, vokser hele fellesskapet.

I dag ber jeg om at vi, sammen med dere, fortsatt får være et sted der spørsmål er velkomne, og der nåden ligger lavt nok til at alle kan nå den.

Emmi, du har en bestevenninne som heter Nora.

Dere to kan få en asfaltvei til å ligne en scene og en regndag til å bli en idédugnad.

Må vennskap som deres minne deg om at Gud ofte taler gjennom mennesker som heier når du famler, og som sier fra når du glemmer deg bort.

Lytt til dem.

Lytt også til stillheten, der Guds hvisken ofte høres best.

Jeg vet at du elsker pavlova – og ja, den venter på samfunnshuset etter gudstjenesten.

Men før vi kommer så langt, vil jeg gi deg et bilde å ta med:

Når du ser gjennom linsa og stiller skarpt, velger du hva som skal tre fram.

Slik er det også med troen.

Du kan ikke alltid endre motivet, men du kan velge fokus.

Velg Guds løfter.

Velg blikket som ser både sannhet og nåde.

Velg håpet, selv på dager da du bare klarer å velge det i det små.

Når veien svinger, og det gjør den,

når du kjenner at du ikke orker mer,

når du lykkes mer enn du våger å tro,

når du savner, ler, mister, finner –

da er du like elsket.

Da er du like ledet.

Da er Guds tanker om deg fortsatt tanker om fred.

Så vil jeg si til deg, Emmi:

Du er ikke definert av karakterer, bekreftelser eller antall likes.

Du er definert av den som kaller deg ved navn.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://konfirmasjonstale.com)

Du er Guds barn.

Og du er vår datter.

Vi står bak deg.

Vi går ved siden av deg.

Og når du trenger det, skal vi stå foran og skjerme litt vind for deg – så står du foran for andre når din tur kommer.

Må Jeremia-ordet bære deg lenger enn denne dagen:

«For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren...»

Lytt til de tankene.

De er større enn dine nederlag og mildere enn dine krav til deg selv.

De gir fremtid.

De gir håp.

Gratulerer med konfirmasjonsdagen, kjære Emmi.

Må Gud velsigne deg og holde deg nær –

i Haslum kirke i dag,

i samfunnshuset med latter og pavlova,

og på alle stier videre, også de som svinger.

Amen.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com